

Wetsvoorstel Versobering Partneralimentatie

In het huidige alimentatierecht geldt voor de verplichting tot betaling van partneralimentatie, in scheidingen waarin de echtgenoten langer dan vijf jaar gehuwd waren of in huwelijken waaruit kinderen zijn geboren, een maximale tijdsduur van 12 jaar. Dit wordt inmiddels echter door een meerderheid van de bevolking niet meer als redelijk ervaren.

Bij de Tweede Kamer zijn over dit onderwerp inmiddels maar liefst twee wetsvoorstellen ingediend. Dit is overigens niet voor het eerst. In 1994 werd de alimentatieduur (toen "levenslang") al beperkt tot, kortweg, maximaal 12 jaar.

1. Het eerste voorstel is ingediend door de PVV en strekt – heel ongenueanceerd - tot beperking van de alimentatieduur naar maximaal vijf jaar.
2. Daarnaast hebben VVD, PvdA en D66 een veel meer afgewogen voorstel ingediend tot beperking van de alimentatieduur.

Wetsvoorstel VVD PvdA en D66

Het doel van dit voorstel is (uiteeraard) om partneralimentatie eerlijker, simpeler en korter te maken.

De reden tot toekenning van partneralimentatie in het huidige stelsel is de (economische) "lotsverbondenheid" van de (ex-)echtgenoten die, na het verbreken van het huwelijk, nog een zekere tijd voortduurt.

Eén van de belangrijkste uitgangspunten daarbij is de zogeheten "huwelijksgerelateerde behoefte".

Zeg maar: "je **levensstandaard tijdens het huwelijk**".

In het wetsvoorstel van VVD, PvdA en D66 wordt deze 'huwelijksgerelateerde behoefte' als grondslag verlaten. Daarvoor in de plaats komt als uitgangspunt de "**gedurende het huwelijk ontstane verlies aan verdien-capaciteit**".

De alimentatiegerechtigde moet geprikkeld worden om het leven zo snel mogelijk weer in eigen hand te nemen.

Als dit voorstel wet zal zijn zal in scheidingen waarin (meestal) de vrouw tijdens het huwelijk geen schade heeft opgelopen in haar carrière, zal de rechter in beginsel geen partneralimentatie toekennen.

Dit uit zich in de volgende regels:

- Het wetsvoorstel zal gelden voor toekenning van nieuwe alimentatieverplichtingen.
- De bedoeling is dat de hoogte van de alimentatie wordt afgebouwd en de alimentatie niet meer zal worden geïndexeerd.
- Voor huwelijken zonder kinderen die korter dan drie jaar hebben geduurd, zal geen recht meer op partneralimentatie ontstaan.
- Voor huwelijken zonder kinderen die langer dan drie jaar hebben geduurd en huwelijken met kinderen, zal een alimentatieplicht ontstaan voor de duur van de helft van de huwelijksjaren met een maximum van vijf jaar.
- Als de zorg voor de kinderen gelijk wordt verdeeld (co-ouderschap), zal geen partneralimentatie verschuldigd zijn.
- Bij een ongelijke verdeling van de zorg voor de kinderen, ontstaat een alimentatieplicht tot het jongste kind de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, maar in ieder geval voor de duur van de helft van de huwelijksjaren met een maximum van vijf jaar.
- In uitzonderingsgevallen, bij huwelijken die langer dan vijftien jaar hebben geduurd en waarin de alimentatiegerechtigde niet heeft gewerkt, ontstaat een alimentatieplicht van maximaal tien jaar.